Eläinlääketieteen lisensiaatintutkielman kirjoitusohjeet

1 YLEISTÄ

Eläinlääketieteen lisensiaatintutkielman kirjoitusohjeessa annetaan ohjeita tutkielman rakenteesta, sisällöstä sekä ulkoasusta. Lisensiaatintutkielman laatimista koskevat yleiset ohjeet löytyvät Opiskelu-palvelun ohjeista (ks. kohta koulutusohjelmasi tutkielmaohjeet): https://studies.helsinki.fi/ohjeet/node/392?degree_programme_code=MH90_001

Eläinlääketieteen lisensiaatintutkielman tulee osoittaa perehtyneisyyttä tieteelliseen ajatteluun, tarvittavien tutkimusmenetelmien hallintaa, tutkielman aihepiirin tuntemusta sekä kykyä tieteelliseen viestintään. Tutkielma kirjoitetaan hyvällä ja sujuvalla suomen tai ruotsin kielellä kielioppisääntöjä noudattaen ja suomen- tai ruotsinkielistä termistöä käyttäen aina kun mahdollista. Tutkielma voidaan kirjoittaa englanniksi, jos siitä on sovittu ohjaussopimuksessa.

- Lisätietoa akateemisesta viestinnästä löytyy esimerkiksi äidinkielen viestintäoppaasta Kielijelpistä http://blogs.helsinki.fi/kielijelppi/.
- Oikeinkirjoitukseen, kielioppiin ja nimiä koskeviin kysymyksiin löytyy apua Kielitoimiston ohjepankista http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/.
- Terminologiaan voi löytyä apua myös Tieteen termipankista http://tieteentermipankki.fi.
- Helsingin yliopistossa yleisesti käytettyjen viitteidenhallintaohjelmien esittely sekä ohjeita omaan käyttöön soveltuvan ohjelman valintaan ja käyttöönottoon löytyy Helsingin yliopiston kirjaston sivuilta https://libraryguides.helsinki.fi/viitteidenhallinta/viitteidenhallintaohjelmat.
- Opiskelijan digitaidot -oppimateriaalissa neuvotaan, miten viitteitä voi lisätä tekstiin Microsoft Wordilla ilman erillistä viitteidenhallintaohjelmaa. https://blogs.helsinki.fi/opiskelijan-digitaidot/syventavat-taidot-tiedon-esittaminen/s-2-tekstinkasittely/viitteet-ja-lahteet/

2 TUTKIELMAN RAKENNE

Alkuperäistutkimuksen sisältävässä tutkielmassa on tiivistelmä, sisällysluettelo, johdanto, kirjallisuuskatsaus, aineisto ja menetelmät, tulokset, pohdinta, kuvaus tekoälyn käytöstä ja lähdeluettelo, sekä mahdolliset liitteet.

Kirjallisuuskatsaustutkielmassa on tiivistelmä, sisällysluettelo, johdanto, kirjallisuuden tarkastelu, pohdinta, kuvaus tekoälyn käytöstä, sekä lähdeluettelo. Kirjallisuuskatsaustutkielmassa pohdinta voi olla erillinen luku tai sen voi sisällyttää kirjallisuuden tarkasteluun.

Molemmissa tutkielmatyypeissä tavoitteet voidaan sisällyttää johdantoon tai ne voidaan kuvata erillisessä luvussa. Samoin johtopäätökset/päätelmät voivat olla erillinen luku tai pohdinnan lopussa.

Tutkielma voi olla myös **systemaattinen kirjallisuuskatsaus**, johon liittyvistä ohjeista on keskusteltava erikseen ohjaajan kanssa.

2.1 Tutkielman tiivistelmä

Kaikissa tutkielmissa on oltava joko suomen- tai ruotsinkielinen tiivistelmä. Jos tutkielma kirjoitetaan englannin kielellä, tiivistelmä kirjoitetaan sekä englanniksi että suomeksi tai ruotsiksi. Tiivistelmä kirjoitetaan lopulliseen muotoonsa vasta, kun työ on valmis. Tiivistelmästä on käytävä selkeästi ilmi, onko kyseessä alkuperäistutkimuksen sisältävä tutkielma vai kirjallisuuskatsaustutkielma. Tiivistelmän ohjeellinen pituus on 200–350 sanaa.

Tiivistelmä kertoo olennaisen tehdystä työstä ja tämän tarkoituksesta, tuloksista ja johtopäätöksistä. Hyvä tiivistelmä on itsenäisesti ymmärrettävä ja johdonmukainen sekä vastaa tutkielman sisältöä. Tiivistelmä kirjoitetaan kokonaisia lauseita käyttäen. Lyhenteet on kirjoitettava auki silloin, kun ne mainitaan ensimmäistä kertaa. Tiivistelmässä ei käytetä viittauksia, kuvia, taulukoita eikä alaotsikoita.

Tutkielman tiivistelmä toimii samalla myös kypsyysnäytteenä. Koska suomen- tai ruotsinkielinen tiivistelmä arvioidaan kypsyysnäytteenä, sen kirjoittamiseen ei saa käyttää generatiivista tekoälyä. Kannattaa muistaa, että tiivistelmä on tutkielman julkisesti näkyvä osa ja sen kieliasuun tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Alkuperäistutkimuksen sisältävän tutkielman tiivistelmän sisältö

- Tutkielman tausta ja aihe lyhyesti sekä perustelu sille, miksi työ tehtiin
- Työn tavoite
- Aineisto ja menetelmät lyhyesti
- Keskeiset tulokset
- Johtopäätökset ja niiden perustelu
- Lisäksi tiivistelmässä voi pohtia esimerkiksi työn tulosten tieteellistä merkitystä tai niistä saatavaa käytännön hyötyä

Kirjallisuuskatsaustutkielman tiivistelmän sisältö

- Perustelu aiheen valinnalle tai tutkielman tavoite
- Keskeinen nykyinen tietämys aiheesta lyhyesti
- Johtopäätökset ja niiden perustelu
- Lisäksi tiivistelmässä voi pohtia esimerkiksi työn käytännön merkitystä

2.2 Johdanto

Johdannossa kuvataan aiheen taustaa ja tieteellistä merkitystä sekä rajataan aihe. Esitetyt väitteet perustellaan lähdeviittein. Tavoitteet ja tutkimuskysymykset sekä mahdolliset hypoteesit esitetään joko johdannon lopussa tai erillisessä osiossa. Johdannon aikamuotona käytetään yleensä kuluvaa aikamuotoa (preesensiä), mutta aiempiin tutkimuksiin viitatessa käytetään yleensä mennyttä aikamuotoa.

2.3 Kirjallisuuskatsausosio

Kirjallisuuskatsausosiossa kerrotaan, mitä aiheesta tiedetään aikaisempien tutkimusten perusteella. Osion voi jakaa lukuihin ja alalukuihin sekä otsikoida tarkoituksenmukaisesti.

Tässä osiossa kuvataan tutkimuksen tai katsauksen tieteellinen viitekehys. Aiempaa tutkimusta tarkastellaan analyyttisesti ja kriittisesti. Eri lähteistä löydettyjä tietoja yhdistetään loogisiksi kokonaisuuksiksi. Viittaukset tehdään ensisijaisesti julkaisuihin alkuperäistutkimuksista, joissa asia on kokeellisesti tutkittu ja joiden löydökset esitetään julkaisun tuloksissa. Tutkimuksen tarve perustellaan osoittamalla, mitä tietoa vielä tarvitaan ja mistä ei ole aikaisempaa tutkimustietoa olemassa. Kirjallisuuskatsaus esittelee aiheen sekä sen, millä menetelmillä asiaa on aiemmin tutkittu ja mitä rajoituksia näihin menetelmiin liittyy.

Lähteenä voi käyttää myös tasokkaita, ajantasaisia kirjoja ja katsausartikkeleita. Monissa tilanteissa myös viranomaistekstit sekä erilaiset lausunnot ja mietinnöt ovat tarkoituksenmukaisia lähteitä. Muiden lähteiden käyttöä voi harkita tapauskohtaisesti, mutta niihin kannattaa suhtautua kriittisesti. Julkaisemattomaan materiaaliin perustuvien henkilökohtaisten tiedonantojen käyttö tulee rajata poikkeustapauksiin.

Kirjallisuuskatsaustutkielman pohdinta voi sisältyä kirjallisuuskatsausosioon tai sen voi kirjoittaa erilliseksi luvuksi sen jälkeen. Tekstistä täytyy kuitenkin aina käydä selkeästi ilmi, mikä on kirjallisuuteen perustuvaa tietoa ja mikä kirjoittajan omaa pohdintaa.

2.4 Aineisto ja menetelmät

Alkuperäistutkimuksen sisältävissä tutkielmissa aineiston laatu, koko ja alkuperä kuvataan kattavasti. Taulukoita ja kuvia käytetään tarvittaessa. Jos tutkimuksessa on käytetty esimerkiksi eläimiä, tai tutkimusta varten on otettu näytteitä eläimistä, on eläinten ikä, sukupuoli, rotu, kanta ja muut työn kannalta oleelliset asiat mainittava. Jos ulkoisilla tekijöillä (esimerkiksi ympäristötekijät) voidaan olettaa olevan vaikutuksia tuloksiin, ne on kuvattava suhteessa näytteenottoon tai suoritettuun testiin. Lisäksi tulee olla maininta hankeluvasta (koe-eläinlupa) tai eettisestä lausunnosta. Otoskokolaskelma esitetään tarvittaessa.

Kaikki sellaiset menetelmät kuvataan, joiden tulokset esitetään luvussa "Tulokset”. Työ tulee voida toistaa menetelmäkuvauksen perusteella. Kronologinen esitysjärjestys on usein toimiva. Jos menetelmät ovat alalla yleisesti tunnettuja, ne kuvataan oleellisin osin ja viitataan lähdekirjallisuuteen. Uudet tai harvoin käytetyt menetelmät on kuvattava yksityiskohtaisesti. Jos jokin laite on tutkimuksessa suoritettujen mittausten kannalta keskeinen, laitteen ja sen

valmistajan nimi on mainittava. Myös keskeisten lääkkeiden, kemikaalien ja vasta-aineiden yms. valmistajat on mainittava. Käytetyt tilastolliset ohjelmistot ja menetelmät esitetään. Yleisesti tunnettuja menetelmiä käytettäessä ei tarvitse viitata lähteisiin. Aineisto ja menetelmät kirjoitetaan yleensä menneessä aikamuodossa.

Esimerkkejä merkintätavoista

Esimerkki reagenssin, laitteen ja ohjelmiston valmistajan tietojen ilmoittamisesta:
Bakteerinäytteistä eristettiin RNA kaupallisen puhdistussarjan (GeneJET RNA Purification Kit, Thermo Scientific) avulla valmistajan ohjeiden mukaisesti ja RNA- pitoisuus mitattiin NanoDrop ND-1000 –laitteella (Thermo Scientific). Tilastolliset analyysit tehtiin SPSS-ohjelmistolla (SPSS versio X).

2.5 Tulokset

Tulokset ja niiden tilastollinen merkitsevyys esitetään. Tekstissä ei toisteta sellaisia yksityiskohtia (esim. lukuarvoja tai merkitsevyyksiä), jotka käyvät ilmi taulukoista tai kuvista. Tulososiossa ei tule esittää johtopäätöksiä omista tuloksista eikä suorittaa vertailuja muiden tuloksiin, vaan niiden paikka on luvussa "Pohdinta”. Tulokset kirjoitetaan menneessä aikamuodossa.

2.6 Pohdinta

Pohdinnassa tulkitaan omia havaintoja ja niiden merkitystä aikaisempien tutkimusten tulosten valossa. Omia tuloksia ei toisteta tarpeettomasti. Tulosten tieteellinen ja käytännöllinen merkitys esitetään, ja kuvataan jatkotutkimuksen tarpeet. Tulosten yleistettävyyttä ja sovellettavuutta tulee pohtia realistisesti. Aineiston riittävyydestä ja luotettavuudesta sekä mittausmenetelmien tarkkuudesta tulee esittää huomioita. Pohdinnassa ei saa esittää uusia tuloksia eikä viitata sellaisiin omiin tuloksiin, joita ei ole esitetty luvussa "Tulokset”. Pohdinnassa viitataan omiin ja muiden aikaisempiin tuloksiin menneessä aikamuodossa, mutta tulosten tulkinnan aikamuotona käytetään yleensä kuluvaa aikamuotoa (preesensiä). Johtopäätökset kirjoitetaan pohdinnan loppuun tai erilliseksi luvuksi.

2.7 Tekoälyn käyttö tutkielmassa

Generatiivisten tekoälytyökalujen käyttö tutkielmaprosessin tukena on eläinlääketieteen kandiohjelmassa ja eläinlääketieteen lisensiaatin koulutusohjelmassa sallittua. Käytössä noudatetaan Helsingin yliopiston tekoälyn käyttöä koskevia linjauksia. Linjaukset voivat päivittyä tutkielmaprosessin aikana. Ajantasaiset ohjeet löytyvät yliopiston sivuilta: Tekoälyn käyttäminen oppimisen tukena

Lisensiaatintutkielmaan tulee sisältyä kuvaus generatiivisen tekoälyn käytöstä. Kuvaus kirjoitetaan lukuun ”Tekoälyn käyttö tutkielmassa”, joka sijoitetaan tutkielman viimeiseksi luvuksi ennen ”Lähteet”-lukua. Lukua ei numeroida. Jos tekoälyä on käytetty kokeellisessa osiossa esimerkiksi aineiston analysoinnissa tai luokittelussa, käyttö kuvataan ”Aineisto ja menetelmät”-luvun siinä osiossa, jossa kyseinen työvaihe esitellään.

Raportoinnissa kuvataan mitä tekoälytyökalua käytettiin, mihin tehtäviin tekoälyä käytettiin, ja miten varmistettiin tekoälyn tuottaman tiedon paikkansapitävyys ja tarkoituksenmukaisuus. Lisäksi kuvataan missä määrin tekoälyn tuotoksia hyödynnettiin lopullisessa työssä. Opiskelija vastaa aina itse tekstin sisällöstä, lähteistä, tulkinnoista ja johtopäätöksistä.

Jos tekoälyä ei ole käytetty, tähän lukuun kirjataan ”En ole käyttänyt generatiivista tekoälyä tutkielman laatimisessa”. Koska tutkielman tiivistelmä toimii samalla myös kypsyysnäytteenä, sen kirjoittamiseen ei saa käyttää tekoälyä.

Tarkemmat ohjeet ja esimerkkejä tekoälyn käytöstä tutkielmatyöskentelyssä löytyy Eläinlääketieteen kandidaatintutkielman Moodle-alueelta.

2.8 Lähteet (kts. kohta 3.4)

3 TUTKIELMAN ULKOASU

3.1 Sivu- ja tekstiasetukset

Lisensiaatintutkielman ohjeellinen pituus ilman lähdeluetteloa on noin 30–50 sivua. Ohjaajan suostumuksella tästä sivumäärästä voidaan jonkin verran poiketa. Tutkielman ulkoasussa ja tekstinasettelussa noudatetaan Helsingin yliopiston mallipohjaa: https://studies.helsinki.fi/system/files/inline-files/HY_tutkielmapohja_5.dotx

Tutkielma on suositeltavaa kirjoittaa alusta alkaen suoraan mallipohjaan, jotta rakenteelliset ja tekniset vaatimukset täyttyvät koko kirjoitusprosessin ajan. Mallipohja sisältää valmiiksi määritellyt asetukset muun muassa sivun asettelulle, fontille ja fonttikoolle, otsikkotyyleille, rivivälille ja kappalejaolle, sivunumeroinnille, kuville ja taulukoille sekä lähdeluettelolle. Mallipohjan otsikkotyylejä tulee noudattaa, sillä ne mahdollistavat automaattisen sisällysluettelon muodostamisen.

Tekstin tulee olla huoliteltua ja helposti luettavaa. Kappalejaon on oltava johdonmukainen, ja otsikoinnin tulee kuvata sisällön rakennetta selkeästi.

Valmis tutkielma jätetään tarkastukseen PDF-tiedostona. Ennen tarkastukseen jättämistä opiskelijan tulee varmistaa, että kaikki ulkoasuun liittyvät vaatimukset täyttyvät PDF-tiedostossa.

3.2 Taulukot ja kuvat

Kuvien, taulukoiden ja muiden elementtien tulee olla mallipohjan mukaisia sekä varustettu asianmukaisilla otsikoilla ja tarvittaessa lähdeviitteillä. Kuviin ja taulukoihin tulee viitata tekstissä, ja niiden tulee täydentää käsiteltävää asiaa. Jokaisella kuvalla ja taulukolla tulee olla kuvateksti tai taulukkoteksti, ja niiden muodostaman kokonaisuuden tulee olla itsenäisesti ymmärrettävissä ilman varsinaisen tekstin lukemista.

Jos tutkielmassa käytetään aiemmin julkaistuja kuvia, niiden käyttöoikeudet on varmistettava ja käytön tulee olla perusteltua. Kuvia saa käyttää ainoastaan esitettävän asian selkiyttämiseen tai havainnollistamiseen, ei tutkielman visuaalisena koristeluna. Lähde on aina mainittava asianmukaisesti. Aiemmin julkaistua tietoa voidaan hyödyntää myös itse laadituissa kuvissa ja taulukoissa, kun käyttö on perusteltua ja alkuperäinen lähde ilmoitetaan selkeästi. Kuvien ja muun aineiston käyttöön liittyvistä tekijänoikeuksista on saatavilla lisätietoa osoitteessa http://www.tekijanoikeus.fi Ks. Tarkemmat ohjeet taulukoiden ja kuvien tekemiseen yliopiston mallipohjasta.

3.3 Lyhenteet ja vierasperäiset sanat

Kirjainlyhenteitä voi käyttää, jos monisanainen tai pitkä termi esiintyy tekstissä toistuvasti. Termin esiintyessä ensimmäisen kerran sen lyhenne kirjoitetaan sulkeisiin, ei kuitenkaan otsikossa. Tämän jälkeen tekstissä käytetään vain lyhennettä. Jos lyhenteitä on paljon, on suositeltavaa tehdä erillinen lyhenneluettelo, joka sijoitetaan omalle sivulleen sisällysluettelon jälkeen. Lyhenneluettelo otsikoidaan “Lyhenteet”, mutta otsikkoa ei numeroida. Yleisesti käytettyjä ja tunnettuja lyhenteitä (esim. DNA) ei tarvitse kirjoittaa auki. Vierasperäiset sanat korvataan suomenkielisillä, jos yleisesti tunnettu ja täsmällinen termi on olemassa.

Tieteelliset nimet sekä muut latinankieliset sanat (esim. *in vivo*, *via*) kirjoitetaan kursiivilla. Esimerkiksi bakteerin tai anatomisen rakenteen nimi kirjoitetaan kokonaan auki, kun se mainitaan ensimmäisen kerran tekstissä tai tiivistelmässä (*Staphylococcus aureus, Musculus gastrocnemius*). Kun nimi mainitaan uudestaan, käytetään lyhennettä (*S. aureus, M. gastrocnemius*). Samoin esimerkiksi virusten tieteelliset nimet kirjoitetaan kursiivilla (*Bornaviridae*-heimo). Nimeä ei kuitenkaan kursivoida, kun sitä käytetään suomenkielisenä yleisnimenä (paramyksovirus) tai nimi viittaa esim. paikannimeen (Borna-virus) tai lyhenteeseen englanninkielisestä sanasta (RS-virus). Geenien nimet kirjoitetaan kursiivilla (*sbsA*, *kan*). Niihin liittyvää taivutuspäätettä ei kursivoida (*p53*:a).

3.4 Lähdeviittaus, viittaustyyli ja lähdeluettelo

Tutkielmassa esitetyt väitteet tulee perustella viittaamalla aiemmin julkaistuihin tutkimuksiin tai omiin tuloksiin ja analyysiin perustuen. Tekstissä viitataan ensisijaisesti alkuperäistutkimusartikkeleihin. Alkuperäistutkimusartikkelissa esitetään kirjoittajien omia tutkimustuloksia vakiintuneessa tutkimusartikkelin muodossa. Yleisesti tiedossa oleva asia (esimerkiksi “lehmä on märehtijä”) ei tarvitse viitettä. Alan vakiintuneeseen tietoon (esimerkiksi viitearvot) voidaan käyttää viitteenä esimerkiksi oppikirjaa.

Selkeät ja johdonmukaiset lähdeviitteet ovat välttämättömiä, jotta lukija voi arvioida, mihin esitetyt väitteet perustuvat, ja halutessaan perehtyä aiheeseen tarkemmin. Lähdeviitteiden avulla tutkielman tekijä osoittaa myös perehtyneisyytensä tutkimuskirjallisuuteen.

Viittaustavan tulee olla johdonmukainen läpi työn ja tekstiviitteiden tulee noudattaa kirjoittaja-vuosiluku-järjestelmää. Tutkielmassa suositellaan käytettäväksi American Psychological Associationin (APA) mukaista viittaustyyliä. Perustelluista syistä APA-viittaustyylistä voidaan poiketa ohjaajan kanssa sovitulla tavalla, mutta myös tällöin tekstiviitteiden tulee perustua kirjoittaja–vuosiluku–järjestelmään.

APA-viittaustyyliin voi tutustua APA:n virallisilla verkkosivuilla: https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/citations. Lisäksi ajantasaisia ja suomenkieliseen käyttöön soveltuvia ohjeita löytyy suomalaisten korkeakoulujen tutkielmaohjeista ks. esim. Oulun yliopiston kirjasto – Kirjaston oppaat – Tieteellisen tiedonhankinnan ops / APA7-viittaustyyli

Lähteeseen viittaaminen tekstissä

Tekstiviite sijoitetaan siihen kohtaan, johon viitattu tieto päättyy, yleensä virkkeen loppuun ennen pistettä. Jos samassa virkkeessä on useampi erillinen viittaus, kukin viite sijoitetaan yleensä välittömästi viitatun asian jälkeen, tarvittaessa vaikka keskelle lausetta. Jos samaan lähteeseen viitataan useamman virkkeen ajan, viitettä ei tarvitse toistaa jokaisessa virkkeessä, kunhan lähteen yhteys tekstiin säilyy lukijalle selkeänä. Viite kirjoitetaan silloin viimeisen virkkeen loppuun, ennen pistettä. Jos viitattujen virkkeiden määrä ei selviä asiayhteydestä, on viite toistettava riittävän usein, esimerkiksi lauseenjäsenenä viittauksen alussa ja uudelleen viimeisen virkkeen lopussa

Viite voidaan merkitä viitatun asian jälkeen sulkeisiin tai se voi toimia lauseenjäsenenä. Jos tekijä(t) toimii lauseenjäsenenä, vain viitteen vuosiluku merkitään sulkeisiin. Jos viite toimii lauseen subjektina, on kirjoitettaessa huomattava yksikön/monikon käyttö ”Ylitalo (2016) totesi…” tai ”Kettunen ym. (2017) totesivat...”.

Jos viitatulla lähteellä on vain yksi kirjoittaja, tämä merkitään näkyviin (Reece, 2009). Jos kirjoittajia on kaksi, merkitään molemmat näkyviin erotettuna &-merkillä (Trent & Plumb, 1991). Jos kirjoittajia on kolme tai enemmän, merkitään näkyviin vain ensimmäinen kirjoittaja, jonka jälkeen kirjoitetaan ym. (Selby ym., 2017). Mikäli viitteitä on useampia, ne kirjoitetaan aikajärjestyksessä ja erotetaan puolipisteellä (Virtanen ym., 2023; Korhonen ym., 2025). Jos samoilta kirjoittajilta on käytetty lähteenä useampaa samana vuonna julkaistua tekstiä, nämä

erotetaan toisistaan merkitsemällä vuosiluvun perään pieni aakkoskirjain (2017a, 2017b, 2017c, …).

Kun viitataan katsausartikkeliin tai kirjaan, on suositeltavaa ilmaista, että kyseessä ei ole alkuperäistutkimus, mutta tämän viittaustavan käytöstä sovitaan ohjaajan kanssa (esimerkiksi: katsauksessa Opsomer ym., 2013). Jos viitataan julkaisemattomaan materiaaliin, tekstiin merkitään lähteen paikalle sen henkilön nimi, jolta tieto on saatu (Virtanen, henkilökohtainen tiedonanto).

APA-tyylin mukainen esimerkki:

Virtanen (2020) havaitsi, että runsaskuituinen ruokavalio lisäsi hyödyllisten bakteerien määrää suolistossa. Lisäksi muutokset mikrobistossa olivat yhteydessä parempaan yleiskuntoon (Virtanen, 2020).

Kun tekstissä viitataan säädöksiin, käytetään säädöksen nimeä tai sen virallista lyhennettä sekä säädösnumeroa. Erityisesti pitkien säädösten (esim. eläintautilaki) tiettyyn kohtaan viitattaessa tarkennetaan merkitsemällä myös pykälä, momentti ja/tai artikla. Virkkeen keskellä lain nimi kirjoitetaan pienellä. Säädösviitteiden merkitsemistavasta voidaan sopia tarkemmin ohjaajan kanssa.

Esimerkki:
Lääkkeiden kaskadivaroajat on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU 2019/6, artikla 115).

Lähteet

Kaikki tutkielmassa käytetyt lähteet (esim. artikkelit, kirjat, sähköiset julkaisut) listataan **samaan lähdeluetteloon** ensimmäisen kirjoittajan sukunimen tai julkaisijan mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Henkilökohtaisia tiedonantoja ei kuitenkaan kirjata lähdeluetteloon. Kaikkiin lähdeluettelossa mainittuihin lähteisiin tulee viitata tekstissä. Lähdeluettelo alkaa uudelta sivulta. Sitä ei numeroida. Yleensä alkuperäistutkimuksia on lähteenä noin 30-50, mutta määrä voi vaihdella aiheen mukaan.

Lähdeluettelossa esitetään kaikki tekstissä viitatut lähteet niin tarkasti, että lukija pystyy tunnistamaan ja tarvittaessa löytämään ne. Tekstiviitteiden ja lähdeluettelon tietojen tulee vastata toisiaan täsmällisesti. Suullisia tiedonantoja ei kuitenkaan kirjoiteta lähdeluetteloon. Huomaa, että vaikka tutkielman kieli on suomi, lähdeluettelon merkinnät tehdään pääosin alkuperäisen julkaisun kielellä APA 7-tyylin mukaisesti. Lähdeluetteloon laitetaan myös artikkeleiden DOI-tunnisteet ja säädösten linkit. Tarkista, että ne ovat suoraan aukeavassa linkkimuodossa.

Esimerkkejä:

Alkuperäistutkimus:
Honkavaara, J. M., Karikoski, N. P., Palvas, L., Pypendop, B. H., Rinne, V. M. & Raekallio, M. R. (2026). Exposure to subcutaneously administered butorphanol in horses pre-treated with detomidine or detomidine-vatinoxan. *Journal of Veterinary Pharmacology and Therapeutics*, 1–6. https://doi.org/10.1111/jvp.70051

Oppikirja:
Balakrishnan, A., & Silverstein, D. C. (2015). Shock fluids and fluid challenge. Teoksessa D. C. Silverstein & K. Hopper (toim.), *Small animal critical care medicine* (2. p., s. 321–326). Elsevier.

Väitöskirja:
Jokelainen P. Wild and domestic animals as hosts of *Toxoplasma gondii* in Finland. [Väitöskirja, Helsingin yliopisto, 2013]. https://helda.helsinki.fi/handle/10138/40261

Säädökset:
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/6, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj/fin?uri=CELEX:32019R0006

Valtioneuvoston asetus tieteellisiin tai opetustarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta VNa 564/2013, https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/2013/564, muutos 1289/2025 https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saadoskokoelma/2025/1289